

Peter Koelewijn, Maspalomas Faro Hotel

We noemde hem de eenzame drinker
Dronk whiskey alsof het sangria was
En de bar was zijn altaar
En hij offerde meer dan wij allemaal
Ja wij mochten hem wel, wij allemaal
Maar toch is het zo, niemand klinkt er
Aan de bar met een eenzame drinker
Hij was een heer maar iedereen, liet hem alleen

We noemden haar de ijskoude dame
Ze nipte hautain aan haar champagneglas
En haar parels van tiffany
Kostten meer dan ik in een jaar verdien
En zij wist dat haar mink goed werd gezien
Ze was een exclusieve dame
Dat kon het hele hotel beamen
Ze was zo koel, dus iedereen
Liet haar alleen

Iedereen in maspalomas
In het faro hotel
Zei geen woord tegen de drinker
En meed haar als de hel
Elke man zag haar wel zitten
Maar zijn vrouw bleef in de buurt
En als hij fout wou, nou dan had zijn
Vakantie het langst geduurd

Maar op een morgen zat ik met mijn gitaar
Wat te fiedelen op het balkon
Ik zag een stukkie van de suite van de drinker
Waar ik een stoel met kleren zien kon
De spullen van hem, maar ik zei mezelf
Ik geloof niet wat ik hier zie
Want naast zijn pak lag de dure mink
Bij de parels van tiffany

We noemden hem de eenzame drinker
Hij dronk whiskey alsof het sangria was
En zijn bed was zijn altaar
En hij offerde meer dan wij allemaal
En ik dacht, jij gelukkige stinker
En nam er een op de eenzame drinker